

Disse Kampmidler og de Foranstaltninger, som de giver Anledning til fra forskellige Sider, vil da kun kunne begrænses gennem Straffelovens almindelige Bestemmelser. Der vil her særligt kunne blive Anvendelse for Bestemmelserne i Straffelovens Kap. XVIII (Om Vold paa Person og Legemsbeskadigelse), Kap. XX (om Krænkelser af andres Frihed) — jfr. særligt § 210: „Den, som ved Vold eller Trusel om Vold tvinger en anden til at gøre, taale eller undlade noget, straffes“, Kap. XXI (om Æresfornærmelser), og Kap. XXX (om Ødelæggelse eller Beskadigelse af fremmed Ejendom) — jfr. særligt § 296: „Ødelægger eller beskadiger Nogen ellers forsætlig fremmed Ejendom“.

Endvidere vil *Politivedtægter* o. lign. kunne sætte en vis Grænse for Anvendelsen af Kampmidler — gennem deres Bestemmelser om Brud paa offentlig Orden o. s. v.

Fra Retspraksis skal anføres følgende Domme:

a. Sager om Overtrædelse af Straffelovens § 220 (Krænkelser af Privatlivets Fred):

1. *Hof- og Stadsrets Dom 27. September 1909:*

Formanden for Dansk Skræderforbund blev anset med Straf efter Straffelovens § 220 og § 227, for i en Bladartikel at have meddelt, at forskellige navngivne Personer arbejdede som Skruebrækkere hos en Mand, hos hvem der var Strejke.

2. *Højesteretsdom 11. Maj 1910:*

A. havde i Dagblade offentliggjort Meddelelser og Artikler angaaende en Strejke hos en Fabrikant, hvilke bl. a. indeholdt, at Forretningen var blokeret af Dansk Skræderforbund, fordi Fabrikanten havde brudt en Overenskomst, og hvori der advaredes mod at søge Arbejde der, hvorhos „Skruebrækkernes“ Navne offentliggjordes, fandtes ej straskyldig efter Straffelovens § 220.

Erstatningsansvar saavel for A. som for Dansk Skræderforbund.

3. *Hof- og Stadsrets Dom 6. November 1911:*

Offentliggørelsen af Meddelelsen om en Strejke og af Navne og Bopæl paa de Arbejdere, der arbejdede eller søgte Arbejde paa Fabrikken, indeholdt *ikke* nogen Krænkelser af Privatlivets Fred (Straffelovens § 220).

4. *Højesteretsdom 9. Maj 1912:*

N. havde i nogle Artikler i „Social-Demokraten“ skrevet om et Aktieselskab, der drev en Møbelfabrik, hvor der var Strejke, at Selskabet ikke var Medlem af Snedkermestrenes Centralforening, at dets Pengeforhold var slette, og at det havde formaaet en Snedkermester, hvis Navn og Værksteds Beliggenhed opgaves, til under Strejken at samle Fabrikkens Møbler.

Forholdet var *ikke* strafbart efter Straffelovens § 220.

b. *Sag om Overtrædelse af Straffelovens § 217.*

Højesteretsdom 23. December 1908:

En Formand var i en Bladartikel betegnet som Skruebrækker og Skruebrækkerleder og som en Person, som enhver hæderlig og rettænkende Arbejder ikke burde indlade sig med. Artiklens Forfatter straffet efter Straffelovens § 217 og dømt til at betale en Erstatning af 500 Kr.

Særlige *civilretlige* Bestemmelser, der tager Sigte paa at begrænse Anvendelsen af Organisationernes Kampmidler, findes ikke i dansk Ret. Det vil derfor være Civelrettens *almindelige* Regler om Erstatningsansvar, der her kommer til Anvendelse.

Loven af 4. Oktober 1919 om Den faste Voldgiftsret fastsætter i sin § 5. i. f., at naar en Strejke eller Lockout ikke er retstridig, er den blotte offentlige Meddelelse om dens Varsling eller Ikrafttræden heller ikke retstridig. En tilsvarende Bestemmelse indeholdtes allerede i Lov Nr. 81 af 12. April 1910, § 5, B. 2.

Af Retspraksis synes følgende almindelige Regler at kunne udledes:

I tidligere Tid var den blotte offentlige Meddelelse om, at en bestemt Virksomhed var blokeret for Tilgang af Arbejdskraft, ulovlig og medførte Erstatningspligt.

Som Eksempel herpaa skal nævnes følgende Domme:

Hof- og Stadsretsdom 27. Oktober 1902.

Højesteretsdom 23. December 1904.

Hof- og Stadsretsdom 30. Marts 1903.

Hof- og Stadsretsdom 22. Februar 1904.

Hof- og Stadsretsdom 5. Februar 1906.

Hof- og Stadsretsdom 26. August 1907 (Meddelelsen var kun givet til Fagforeningens Medlemmer).